

Î N C H E I E R E

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii: Ion Vîlcov și Vera Macinskaia

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mogîlda Anatol,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Moara Balatina” în proces de lichidare împotriva lui Mogîlda Anatol cu privire la anularea contractelor de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 martie 2013 prin care a fost respins apelul declarat de Mogîlda Anatol și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 18 septembrie 2012

constată

La 21 ianuarie 2008 SRL „Moara Balatina” în proces de lichidare în persoana lichidatorului Văleanu Alexandru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mogîlda Anatol cu privire la anularea contractelor de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 05 martie 2001 prin hotărârea Camerei Înregistrării de Stat, SRL „Moara Balatina” a fost lichidată și radiată din Registrul de Stat al Întreprinderilor, fapt despre care pârâtul cunoștea.

Afirmă reclamantul că, anunțul de încetare a activității întreprinderii a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 147-148 din 23 noiembrie 2000.

Necătând la acest fapt, la 03 mai 2001, între SRL „Moara Balatina” în calitate de vânzător, în persoana reprezentantului în baza procurii Certan Aftenie și Mogîlda Anatol în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a construcțiilor comerciale și a terenului aferent al SRL „Moara Balatina”.

Consideră reclamantul că, la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, una dintre părți nu exista, iar procura eliberată pe numele lui Certan Aftenie este nevalabilă din momentul radierii SRL „Moara Balatina”.

La 20 mai 2010 SRL „Moara Balatina” în proces de lichidare în persoana lichidatorului Văleanu Alexandru a depus cerere de chemare în judecată suplimentară în care indică, că deși exista sechestru asupra bunurilor SRL „Moara Balatina”, la data de 11 februarie 2008, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1594, Mogîlda Anatol a înstrăinat bunurile imobile ale SRL „Moara Balatina” lui Derevenscaia Olga, care ulterior a fost atrasă în proces ca copârâtă.

Consideră reclamantul că, tranzacțiile sunt ilegale și solicită să fie anulate, deoarece primul contract este încheiat cu o persoană inexistentă, iar al doilea s-a încheiat pe când erau puse grevări și interdicții de către instanțele judecătorești.

Dosarul respectiv a fost examinat de mai multe ori în instanțele judecătorești naționale, inclusiv a fost trimis la rejudecare în primă instanță.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 18 septembrie 2012 acțiunea înaintată de către reclamant a fost admisă integral. A fost anulat contractul de vânzare-cumpărare nr. 701 din 03 mai 2001, încheiat între SRL „Moara Balatina” și Mogîlda Anatol. De asemenea a fost anulat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1594 din 11 februarie 2008, încheiat între Mogîlda Anatol și Derevenscaia Olga. Prin dispoziția instanței s-a dispus revenirea părților în poziția inițială și introducerea informației respective în registrul bunurilor imobile după rămânerea hotărârii irevocabile. S-a dispus încasarea din contul lui Mogîlda Anatol în beneficiul statului a sumei de 100 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 martie 2013 apelul declarat de către Mogîlda Anatol a fost respins. S-a menținut fără modificări hotărârea primei instanțe.

Invocând ilegalitatea acestei decizii, la 29 aprilie 2013 Mogîlda Anatol a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul Văleanu Alexandru.

În motivarea recursului, recurentul Mogîlda Anatol susține că instanța nu a dat apreciere faptului că el deține 90% din acțiunile SRL „Moara Balatina”. De asemenea consideră recurentul că, contractul de vânzare-cumpărare a SRL „Moara Balatina” este unul legal deoarece a fost autentificat notarial.

Afirmă recurentul că, instanțele judecătorești au dat o apreciere eronată a normelor de drept material și procedural.

Din materialele cauzei rezultă că, copia motivată a deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 aprilie 2013. Totodată din avizele de recepție anexate la dosar, este evident că copia deciziei a fost recepționată de către recurent la 16 aprilie 2013. Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul a fost depus în termen.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Conform art. 432 CPC (temeiurile declarării recursului):

(1) Părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mogîlda Anatol nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

La studierea materialelor cauzei s-a constatat cu certitudine că SRL „Moara Balatina” prin hotărârea Camerei Înregistrării de Stat a fost lichidată și radiată din Registrul de Stat al Întreprinderilor și Organizațiilor la 05 martie 2001.

Totodată la 03 mai 2011 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare din numele SRL „Moara Balatina” cu Mogîlda Anatol.

Instanța de recurs consideră că instanțele judecătorești în mod justificat au declarat nulă această tranzacție. În susținerea acestor afirmații, instanța de recurs reiterează prevederile art. 23 al Codului Civil în redacția an.1964, care era în vigoare la încheierea contractului de vânzare-cumpărare respectiv - sânt recunoscute ca persoane juridice organizațiile, care dispun de un patrimoniu distinct, pot dobândi în numele propriu drepturi patrimoniale și drepturi personale nepatrimoniale și pot să-și asume obligații, să figureze ca reclamânți și pârâți în instanță judecătorească competentă și în fața arbitrilor aleși.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de fond corect a anulat și contractul de vânzare-cumpărare din 11 februarie 2008 al acelorași bunuri, deoarece la momentul tranzacției asupra bunurilor SRL „Moara Balatina” erau puse interdicții și grevări.

Or, conform art. 50 al Codului Civil din 1964, convenția care nu corespunde prevederilor legii este nulă.

Reieșind din circumstanțele elucidate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Mogîlda Anatol, în esența lor, sânt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel, căroră instanțele judecătorești le-au dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC RM.

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, Colegiul civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mogîlda Anatol ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.1 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către Mogîlda Anatol se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Vîlcov

Vera Macinskaia